EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL — COMPONENTE ALE CIVILIZAȚIEI SATULUI

Marile transformări revoluționare petrecute în anii dezvoltării socialiste a vieții satelor patriei noastre au făcut ca activitatea de educație fizică și sport să intre în preocupările țărănimii muncitoare, constituindu-se tot mai activ ca o componentă a civilizației satului socialist. În conformitate cu indicațiile tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, cuprinse în obiectivele Programului privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980, sub conducerea organizațiilor de partid, prin grija consiliilor comunale pentru educație fizică și sport și a asociațiilor sportive, în colaborare cu consiliile de conducere ale cooperativelor agricole de producție și organizațiilor U.T.C., viața sportivă a satelor angrenează din ce în ce mai mult un număr mare de participanți.

Vă prezentăm în această pagină cîteva imagini ale activității sportive din mediul sătesc.

„DACIADA" ÎN LUNCA JIJIEI

„APĂ PROASPĂTĂ COPIILOR..."

Un director de școală dinamizează activitatea sportivă a comunei

Vîntul mătură pe drum foi de porumb uscate, frunze de prun, ducîndu-le în vale, spre Jijia. Tractorul care trece pe lîngă noi, cu remorca încărcată de porumb — „ultimele transporturi" îi strigă tractoristul unui gospodar — răscolește colbul toamnei. Așadar, acesta-i satul Iacobeni, cam la 1 800 de suflete, ținînd de Dingenii Botoșanilor. Ajungem din urmă o femeie cu două găleți de apă, pline ochi. Îi sărim în ajutor. **„Am în drum un izvor foarte bun. Profit de faptul că trec pe lîngă el și duc copiilor apă proaspătă"** — ne spune. **„Dar cîți copii aveți dumneavoastră?" „Astăzi... 36. Lucrez cu clasa a III-a".** Așa facem cunoștință cu profesoara de educație fizică **Ana Dăscălescu.** Le duce copiilor apă proaspătă...

Școala generală, școală nouă, privește și ea, de pe colină spre valea Jijiei. Reporterul este întîmpinat de un director îmbrăcat în halat albastru, de lucru, în mijlocul unei echipe de zidari. Se numește **Ion Dăscălescu,** soțul profesoarei de educație fizică, unul din cei doi maeștri ai sportului pe care îi are județul din Moldova de Sus. **„Consolidăm o clădire mai veche care ne va oferi spațiu pentru atelierele școlii și cîteva încăperi cu destinații sportive. Poate că vreți să vedeți ceea ce am realizat în domeniul sportului".** Ce-ar putea să aibă deosebit, pe această temă, școala din satul Iacobeni? Ia să vedem...

În curtea spațioasă, copiii se zbenguie în recreația mare. Dincolo de un șir de pruni ne întîmpină, însă, un tablou care pur și simplu ne surprinde. Este o bază sportivă cum nu sînt prea multe la sate: terenuri de minifotbal, handbal, baschet, volei, groapă de sărituri, împrejmuite cu un gard de sîrmă nou, apoi un rînd de pomi tineri. Porțile și panourile sînt proaspăt vopsite, marcajele de pe zgură — în alb și albastru — sînt perfecte. **Două echipe de handbal stau gata să intre pe teren. „Am avut aceste terenuri și în anii trecuți, dar acum, cu prilejul „Daciadei" le-am pus la punct. Știți, la noi, la sate, competiția aceasta este ca o ploaie de primăvară. Aduce roade bune". Ana Dăscălescu** intră pe teren cu elevii ei, iar directorul ne invită în școală. Totul dovedește că aici există o mînă de gospodar iscusit. Pe coridoare, printre plante, ornamentale, panouri: **„Amicii drumeției", „Matematicienii" ... „Daciada" — primii laureați".** Notăm: **Florentina Liușnea, Petru Cernitu, Gicuța Ursache...**

„Știți, poate ar fi bine să notați că, pe lîngă întrecerile sportive școlare, se desfășoară o frumoasă activitate și la nivelul satului. Avem un consiliu sătesc harnic..." Coborîm spre marginea localității. Pe șes, în lungul rîului, cîrdurile de rațe par urmele unei bătălii cu bulgări de zăpadă, între două armii de copii. Un singur perimetru este de un verde mat: baza sportivă a satului, frumos împrejmuită, reamenajată tot în acest an. **„La fiecare sfîrșit de săptămînă se desfășoară aici întreceri. Duminica trecută am organizat, în cadrul „Daciadei", acțiunea „Avem musafiri în sat". Și am avut. Sportivi din Hănești, Mihăileșeni, Dobriceni, Dingeni. Acolo unde vedeți balta aceea e un izvor. La anul vrem să amenajăm un bazin de înot".**

De un singur lucru a „uitat" să ne vorbească directorul. Nu ne-a spus că există în școală un puternic cerc de modelism, că el însuși este maestru al sportului la această disciplină, că la Balcaniada aeronautică din acest an a ocupat locul trei și că visul său este să ajungă cu copiii din Iacobeni primii pe țară în acest sport. Tot în cadrul „Daciadei".

Viorel TONCEANU

TONUL L-AU DAT CADRELE DIDACTICE...

Tribuna experienței pozitive

De astă-dată ne-am propus ca rubrica noastră privind experiența pozitivă să conțină și aspecte din activitatea sportivă care se desfășoară în localități rurale. La Mănășii *(județul Sălaj) și în satul* Celei *(comuna Tismana, județul Gorj) consiliile comunale pentru educație fizică și sport au intrat destul de repede — după constituirea lor — în problemele pe care le au de rezolvat, astfel că au organizat numeroase manifestări sportive de masă, cu bune rezultate în atragerea tineretului la practicarea exercițiilor fizice.*

„LA ROMÂNAȘI SPORTUL ESTE LA EL ACASĂ"

De la Zalău, șoseaua care duce spre Cluj-Napoca trece peste munții Mezeș, coborînd în Valea Agrișului. După ce treci de satul Ciumîrna, se zăresc primele gospodării ale comunei **Românași,** localitate în care te întîmpină, încă de la intrare, semnele vieții noi, **„O să vedeți dv** — ni s-a spus înainte de plecare — **că acolo sportul este ca la el acasă".**

Stăm de vorbă cu profesorul de educație fizică **Cosma Cubleșan,** pe care cu greu îl reținem cîteva minute de la niște treburi în legătură cu un transport de piatră pentru baza sportivă. **(„În orice gospodărie omul încearcă să-și facă totul în jurul său, în așa fel încît să ducă o viață cît mai bună. Așa și noi...").** Aflăm că educația fizică, unde **„era musai să dai numai note de 10",** și-a căpătat încet-încet, locul său distinct printre celelalte discipline și, odată încheiate și lucrările la terenuri **(„cu concursul întregului colectiv, elevi și profesori"),** n-a mai fost decît un pas pînă la primele realizări notabile. Adică, pînă la cele dintîi concursuri („Cel mai bun alergător", „Cea mai bună echipă" de handbal, de volei, de fotbal ș.a.); pînă la formarea primilor 18 instructori-elevi cu răspunderi precise în activitatea sportivă; pînă la întrecerile cu elevii din Bucium, Agriș, Creaca, Poarta Sălajului, Păușa, Chichișa, Romita și Ciumîrna. Al doilea pas l-a însemnat clasarea elevului **Viorel Suciu** (cl. a VII-a) pe locul I la etapa județeană a campionatului republican de cros și pe locul III la etapa de zonă, participarea elevelor **Mariana Ghiuruțan** și **Viorica Meszaroș** (cl. a VIII-a) la „Crosul tineretului", precum și promovarea în grupele de atletism ale C.S. Școlar a sportivelor **Diana Moroti** și **Mariana Pop. („Acum, în cadrul „Daciadei" deoarece avem și sală, vom organiza cu mai multă frecvență și întreceri de tenis de masă și șah, iar dacă va ninge ca lumea, locuri pentru întrecerile cu sania găsim noi").**

Nu ar fi, însă, complet tabloul activității sportive din Românași, dacă am vorbi numai despre școală, pentru că și în sat există mulți iubitori ai sportului. Au loc adesea întreceri de fotbal cu echipe din toate satele din împrejurimi, de asemenea la șah, volei, trîntă **(„avem un campionat al comunei").** Dar, să nu uităm popicele **(„am făcut o popicărie, pentru că altfel nu se mai putea"),** la concursuri putînd fi întîlniți și **Alexandru Todoran, Octavian Pop, Gheorghe Ghiuruțan,** a căror vîrstă măsoară 6—7 decenii, dar și tinerii **Ion Ilea, Ion Costică** și **Constantin Ghiuruțan.** Cînd am plecat, moș Gheorghe ne petrecu cu urarea **„Mai vino, taică, pe la noi, că avem flăcăi voinici și sîlitori în ale întrecerii..."**

E. FÂNTÂNEANU
I. GAVRILESCU

PROFESORUL DE BIOLOGIE ANIMATOR AL SPORTULUI

Pe coama unui deal este așezată școala generală din satul Celei. Dacă privești doar clădirea nu ești chiar surprins că ea a putut fi amplasată acolo; altfel se pune însă problema cînd vezi adevăratul șirag de terenuri de sport. Întrebarea pe care ți-o pui este cum de au încăput pe un loc atît de restrîns atîtea terenuri (de fotbal, de volei, de tenis, pistă aplicativă)? Intuind că aceasta va fi prima întrebare pe care i-o vom adresa, interlocutorul nostru, profesorul de biologie **Constantin Diaconescu,** directorul școlii generale din satul Celei, ne răspunde: **„Din moment ce școala se află aici, trebuia să facem ceva și în privința amenajării terenurilor de sport. Și am făcut. Toată baza noastră sportivă a fost amenajată de elevii școlii, de alți tineri din sat, cu sapa și cu lopata. Este drept, ne-au trebuit cîțiva ani pentru aceasta, dar acum avem satisfacția muncii noastre".** Aici se desfășoară, în cele mai bune condiții, orele de educație fizică (desi școala dispune și de o sală de sport) cînd timpul permite și tot aici elevii fac gimnastica de înviorare (de astă dată, fie că plouă, ninge, sau bate vîntul, locul rămîne același. „Doar de asta îi spunem gimnastică de înviorare" — precizează directorul) cu comenzile și explicarea exercițiilor înregistrate pe bandă de magnetofon.

Mai trebuie spus că directorul școlii este și președintele Consiliului comunal Tismana pentru educație fizică și sport. În această calitate, el ne vorbește despre acțiunile sportive de masă (întreceri de fotbal — echipa comunei activează în campionatul județean Gorj — de handbal și volei) organizate cu participarea tuturor tinerilor din comună. Deocamdată întrecerile sînt găzduite de terenurile școlii. Cu experiența pe care o are în materie de amenajări de baze sportive, directorul școlii din Celei s-a angajat în fața organelor locale de partid și de stat din Tismana că va mobiliza tinerii la acțiuni de muncă patriotică pentru construirea unui teren de fotbal. Lucrările au și început...

SPORTUL ÎN LUME, ÎN ȚARĂ ȘI... ÎN BERCENI

Din preocupările consiliilor comunale pentru educație fizică și sport din județul Prahova

De vreme ce la **Păulești** localnicii participă la „Daciadă", sau la Olimpiada sportivă cu torțe, interesantă inițiativă locală, navetiștii de la **Cerașu** își organizează încă din autobuze întîlnirile de fotbal și discută aprins despre clasamentele campionatului asociației sportive, la **Gura Vitioarei** se joacă un sport socotit pînă nu de mult, prea.., nobil pentru sate, tenisul de cîmp și se organizează serbări sportive cu pînă la 400 de tineri, iar la **Berceni** copiii participă la întreceri de gimnastică artistică și sportivă, se poate spune că în unele sate și comune ale județului Prahova educația fizică și sportul au devenit o parte componentă a civilizației și pe aceste meleaguri.

Cine ar fi crezut, cu ani în urmă, că una dintre problemele vieții satelor noastre va fi și formarea de instructori sportivi sătești pentru trîntă, handbal, tenis de cîmp, oină, tenis de masă, gimnastică? Așadar, mereu mai înfloritoare sub toate aspectele, satele noastre dau mîna cu sportul: aceasta a fost ideea principală pe care reporterul a desprins-o de curînd, la schimbul de experiență organizat la Bușteni, cu reprezentanții consiliilor comunale pentru educație fizică și sport din județul Prahova. Să încercăm să ilustrăm cele de mai sus: ● În comuna Berceni, „Cupa 24 Ianuarie" la handbal și gimnastică a ajuns anul acesta la a 12-a ediție. Cifra nu este de neluat în considerație iar durabilitatea acțiunii demonstrează rădăcinile adînci ale sportului în comună. ● Tot aici, bătrînii nu se mai minunează, iar babele nu-și mai scuipă-n sîn, privind fetele în șorturi, pe biciclete, participînd la excursii cicloturistice, care adună cîte 30—40 de tineri și vîrstnici ● **„În lume, în țară și în Berceni"** — se intitulează, ambițios, panoul care informează asupra evenimentelor sportive toată suflarea satului. ● **„Am citit în ziarul „Sportul"** — spunea **Aurelian Muscalu,** din consiliul sportiv al comunei — **că la Brănești, în Ilfov, a fost înființat un club sportiv sătesc. Și la noi se practică, cu bune rezultate, handbalul, tenisul de masă, luptele, gimnastica. Avem o bază materială corespunzătoare, specialiști și profesori de educație fizică. De ce să nu înființăm și la Berceni un asemenea club sportiv?"** O întrebare legitimă. ● **Alexandrina Vrinceanu,** profesoară de educație fizică, membră a consiliului din comuna **Măgureni: „Colegul meu din Ciorani aducea în discuție o sarcină dificilă a consiliului comunal pentru educație fizică și sport, aceea de a convinge pe cooperatori să practice sportul, să facă să dispară unele mentalități vechi, o rezistență nefondată la mișcarea sub formă de exercițiu fizic organizat. Problema este reală, ne-am izbit și noi de ea. Știți cum am încercat s-o rezolvăm? Am chemat și pe părinți la întîlnirile sportive ale copiilor. Le-am pus la dispoziție o minge de fotbal sau de volei. Unul dintre ei a spus: „Decît să ne pierdem vremea privind, hai să tragem și noi la o poartă". Nimeni nu s-a lăsat invitat de două ori...** ● **„Șahul nu trebuie să fie un refugiu la care alergăm cînd alcătuim rapoarte despre activitatea sportivă"** — spunea **Petre Nicolae** din Ciorani. **„Ideea este asta: șahul e bine să fie practicat, dar nu ca să înlocuiască sportul ca mișcare fizică, ca efort muscular. Dacă întindem cîte 3—4 table de joc și nu mai facem altceva, n-am rezolvat mișcarea sportivă de la sate".** Just.

Reprezentanții consiliilor sportive comunale au făcut un util schimb de experiență, au aflat metode interesante și eficiente care, aplicate la condițiile concrete existente, vor duce la o mai accentuată dezvoltare a sportului sătesc din județul Prahova.

Radu TIMOFTE

Față în față

LA ȚIȚEȘTI, SPORTUL ÎNFLOREȘTE LA MĂRĂCINENI, SE OFILEȘTE...

Citim pe harta județului Argeș numele unor localități din mediul rural. În timp ce unele ne sînt binecunoscute — datorită acțiunilor sportive care se organizează aici — de altele n-am auzit decît foarte puțin sau deloc. Iată, de pildă, Țițești. *Aproape că nu există manifestare sportivă organizată pe plan județean sau republican la care tinerii și mai puțin tinerii din această comună să nu participe, să nu se distingă prin rezultate bune. Din rîndul comunelor care nu apar cu rezultatele așteptate în sportul de masă și nici prin competițiile județene:* Mărăcineni.

Dorind să aflăm cum se explică această atitudine deosebită față de fenomenul sportiv, ne-am deplasat în cele două comune. Mai întîi la Țițești, apoi la Mărăcineni — ultima mult mai puternică din punct de vedere economic decît prima. În ambele am discutat cu tineri, cu reprezentanți ai organelor locale, cu... Edificatoare ni s-au părut însă discuțiile purtate cu președinții consiliilor comunale pentru educație fizică și sport, motiv pentru care reproducem din acestea.

TIȚEȘTI. *Pe învățătorul* Constantin Dumitrescu *l-am aflat după o adunare în cadrul căreia fusese propus candidat pentru alegerile de deputați de la 20 noiembrie, fapt obișnuit întrucît din 1953, de cînd a venit în comună, a fost ales mereu deputat în organul local comunal. Din 1954 este și președintele al asociației sportive respective și este cunoscut ca „părinte sportiv" pe aceste locuri. Datorită lui, cu sprijinul profesoarei de educație fizică* Maria Stanciu, *a solului acestela,* Gheorghe Stanciu, *în Țițești tinerii joacă de ani de zile volei, handbal, oină, fotbal ș.a.; în școala generală fiecare clasă are masa sa de tenis; comuna are două popicării de beton iar o a treia este în construcție; pentru fiecare disciplină există un responsabil și instructori „școlarizați" în comună; în competițiile republicane locuitorii comunei au obținut rezultate bune; de multe ori se organizează drumeții spre comunele alăturate unde sînt manifestări sportive („iar pe dealurile din drum, mai facem și cîte un concurs de orientare sportivă"); frecvente sînt manifestările săptămînale „Ziua sportului preferat", în care fiecare poate „practica ce sport îi place mai mult; la unele discipline se fac antrenamente sistematice; se organizează crosuri (sub deviza „Aleargă să fii sănătos"); o intensă activitate la oină (sînt aici 6 echipe).*

— Cum ați reușit? întrebăm.

— Iubind sportul și organizînd acțiuni interesante, atractive. A fost greu la început — îmi amintesc că pentru a dovedi că nu-i rușine să scoți fetele pe stadion, în costum de sport, am organizat un cros la care au participat soția mea, trei surori ale mele, profesoara de educație fizică Maria Stanciu — dar cu timpul sportul a intrat în viața noastră cotidiană. Ce să vă mai spun de primarul Petre Stanciu, care ne ajută, care merge cu noi deseori oriunde avem acțiuni sportive. La fel vicepreședintele consiliului popular comunal, Gh. Sora.

MĂRĂCINENI. *Aici există un teren de fotbal destul de neîngrijit pe care se antrenează o echipă din Pitești — Mercur — în care „sînt și cîțiva băieți din comuna". La Școala generală, o bază sportivă prost gospodărită. Pe terenul de la S.M.A. „se joacă uneori volei". Ba și la Trustul pomicol „există un teren de tenis pe care se joacă". Crosuri, acțiuni sportive reprezentative, duminici culturai sportive, participări consistente în competiții județene, republicane? „Nu, asta nu, în ultima vreme..." Pentru că, după cum ne spune tovarășa* Livia Creasta, *președinta consiliului comunal pentru educație fizică și sport, directoarea școlii generale din comună:* „Eu am fost aleasă abia în iunie, fiindcă... nu știu de ce. Am și alte sarcini de răspundere. În iunie, știți, a venit vacanța și abia acum am revenit. Poate luna viitoare... Cîți membri sînt în consiliu? Nu știu, stați să mă uit, scrie pe undeva. Doar vreo 3—4 lucrează ceva... Plan de activitate avem, l-a făcut profesoara de educație fizică *(în care, l-am văzut, s-a transcris cu grijă, în octombrie, ce trebuia făcut în primăvară!)*... Realizări? Am aici un dosar, îmi trimit cei care fac cîte ceva..." *(dar în care n-am văzut nimic deosebit).*

Două comune: Țițești — *în care sportul înflorește,* Mărăcineni — *în care sportul se ofilește. S-o găsi oare și aici vreun grădinar priceput?*

Modesto FERRARINI
Ilie FEȚEANU, coresp